

РЕШЕНИЕ

№ 4490

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110206688 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БЕТЗ 99“ ООД с ЕИК:, представлявано от управителя си Н. Д. В. срещу електронен фиш (ЕФ) №от г. на Агенция "Пътна Инфраструктура" (АПИ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на жалбоподателя на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В подадената жалба са релевирани доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения електронен фиш, като съображенията за това са свързани с твърдения за липсата на сертификат за премината техническа проверка на устройството, с което е установено вмененото нарушение. На следващо място се посочва липсата на основание за вменяване заплащането на компенсаторна такса на дружеството – собственик на процесното МПС. Същевременно се релевират оплаквания, свързани с наличието на договор между дружеството-жалбоподател и оператор за електронно заплащане на тол такси на база изминати километри по пътищата, по силата на който следва да

бъде извършено плащане от съответния доставчик към Агенция „Пътна инфраструктура“ – Национално тол управление. Сочи се неяснота по отношение обстоятелството защо при преминаването си единствено през указания в електронния фиш пътен участък, преминаването е отчетено като невалидно платено. Твърди се заплащане на компенсаторната такса и такса за маршрут към А1 доставчика. В тази връзка се навеждат твърдения за извършвани своевременно ежемесечни разплащания за всички осъществени превози, поради което дружеството-жалбоподател изтъква, че не е осведомено за липсата на заплащане за част от дестинацията. В заключение се изтъква липсата на съобразяване със заложените в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията разпоредби, очертаващи подробно задълженията на доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване.

В съдебно заседание жалбоподателят - редовно призован, не изпраща представител.

Въззиваемата страна – Агенция "Пътна инфраструктура", редовно призована, не изпраща представител.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.02.2021 г., в 07:06 часа, пътно превозно средство специален автомобил Р. П., с рег. № с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, се движил по път А-6 (автомагистрала "Европа") в община Столична, като при пътния участък на км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе ППС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/. Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км. 50+427.

С оглед идентифициране субекта на административнонаказателна отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и ползватели на ППС, вследствие на което

било установено, че собственик на заснетото превозно средство е дружеството „Б.“ ООД с ЕИК:, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Стефан Караджа“ № 11А, ет. 3, със законен представител Николай Димитров Велинов. Поради това на юридическото лице бил съставен процесният електронен фиш № 8504464239 с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП му е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500.00 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка настоящият съдебен състав прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства – ЕФ №.....; известие за доставяне; справка-извлечение за нарушения от информационната система на TollPass; снимков материал, генериран посредством привеждането в действие на техническо устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси; справка за собственост на МПС.

След анализ на събраните доказателствени материали, разгледани поотделно и в съвкупност, съдът прецени същите за достоверни, вътрешно непротиворечиви и способстващи за установяване на обективната истина по делото.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, тъй като е подадена от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем административнонаказателен акт. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, наведени в жалбата.

В настоящото производство, предмет на доказване е извършеното административно нарушение и неговото авторство, което може да бъде изведено от разпоредбата на чл. 102, т. 1 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, поради което той следва

да прояви достатъчна процесуална активност, за да бъде доказано с категоричност осъществяването на претендираното от него административно нарушение.

Когато собствениците или ползвателите на ППС не заплатят дължимата пътна такса при преминаване по платената пътна мрежа, нарушението се документира от Електронната система за събиране на пътни такси, съгласно нормата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Тя създава доклад с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал (част от административнонаказателната преписка по делото). Докладът и снимките, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП, в своята съвкупност, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Характерът на отразените в Електронната система за събиране на пътни такси данни е изрично уреден в съдържанието на горепосочената норма: "Контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси".

В претендираната за нарушена разпоредба на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е посочено, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътено превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението следва да бъде изпълнено от него.

В конкретния случай, на база събраната доказателствена маса се установи, че на 25.02.2021 г., в 07:06 часа, пътено превозно средство - специален автомобил Р. П. с рег. № с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на

състава 40000, се движил по път А-6 (автомагистрала "Европа"), като пътният участък при км. 50+427 в посока намаляващ километър е включен в обхвата на националната платена пътна мрежа. От снимките, генерирани с устройство № 10182 – елемент от електронната система за събиране на пътни такси, както и от справката за нарушения, обективно се установява, че горепосоченото пътно превозно средство се е движило в рамките на процесния пътен участък без да е разполагало със заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. По отношение твърдението на жалбоподателя за наличието на сключен договор с оператор за електронно заплащане на дължимите пътни такси /“Интелигентни трафик системи“ АД и „А1 България“ ЕАД/ съдът счита, че в тази насока отсъстват каквито й да било доказателства. Видно от представените по делото писмени материали, жалбоподателят така и не е представил договор със съответен лицензиран оператор за електронно заплащане на дължимите пътни такси, поради което съдът намира за правно необосновано и обективно неподкрепено твърдението му в тази насока.

Настоящият съдебен състав намира, че е очевидно присъствието на изискуемите елементи, обосноваващи обективната страна на вмененото нарушение, а именно – дата, място и точен час на неговото извършване, регистрационен номер на ППС, данни за собственика или ползвателя, данни за конкретната локация от пътния участък и принадлежността на последния към републиканската пътна мрежа и други. На следващо място следва да се отбележи и че словесното описание на нарушението съответства в пълна степен смислово на сочената за нарушена правна норма.

По отношение направеното от жалбоподателя възражение относно заплащане на компенсаторната такса в размер на 750 лева, както и заплащането на такса за маршрут към доставчика А1, съдът намира, че за същото липсва обективна доказателствена опора по кориците на делото.

Въпреки горния анализ по посока законосъобразност и процедурна издържаност на самата извънсъдебна фаза от процеса по ангажиране административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, съдебният състав все пак намира, че е било допуснато неотстранимо процесуално нарушение, в значителна степен засегнало правото на защита на жалбоподателя. Така в обжалвания електронен фиш е изрично отбелязано, че същият е издаден на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, **във връзка с нормата на**

чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като последната норма предвижда на юридическо лице - собственик на МПС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирани данни, да се налага имуществена санкция в размер на 2500 лв.

От анализа на Глава VII от ЗДвП и в частност от цитираната по-горе разпоредба е изводимо, че отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство посредством издаване на АУАН и НП се предвижда единствено при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Последното намира нормативна опора в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, която норма регламентира, че при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Гореизложеното налага извода, че ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП посредством облекчената процедура, свързана с издаване на електронен фиш, при условията на чл. 189ж от ЗДвП, се явява незаконосъобразно. В тази връзка съдът счита за необходимо да отбележи, че нормите на чл. 179, ал. 3 и чл. 179, ал. 3б от ЗДвП имат различно съдържание и обхват, като първата предвижда да се наказва водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, докато втората санкционира поведението на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на невярно декларирани данни. От редакцията на двете норми могат да се изведат съществени различия – **по отношение субектите на административнонаказателна отговорност /водач или собственик/, правно дължимото поведение /в единия случай изразяващо се в заплащане на такса за ползване на платената пътна мрежа - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7 или заплащане на такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3/ и размера на регламентираните санкции /в**

размер на 300 или 2500 лева/. Недопустимо е в този тип производства прилагането на диференцираната процедура по чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП досежно конкретно извършеното нарушение по аналогия.

За вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП законодателно не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му, за посочения осъществен състав на нарушение, е следвало да бъде ангажирана по общия ред – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

Поради горното настоящият съдебен състав приема, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, вместо да състави АУАН и в последствие наказателно постановление, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, с което са засегнати императивни законови разпоредби, а същевременно са значително ограничени правата на нарушителя да упражни правото си на защита с подаване на възражение и евентуално – с оспорване на фактическите констатации, направени от контролните органи.

Ето защо е налице основание за отмяна на процесния електронен фиш, който е бил издаден при изначален порок, произтичащ от допуснато съществено процесуално нарушение, като с оглед тежестта на така установения порок се обезсмисля последващото разглеждане на спора по същество.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 8504464239 от 25.02.2021 г. на А. "Пътна Инфраструктура" за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на „Б.“ ООД, с ЕИК:, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл.

102, ал. 2 от ЗДВП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на касационните основания, предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____